

ת"פ 54985/02/20 - מדינת ישראל נגד מיכאל ישראל (עציר) - ויעוד חזותי חזותי, מנוח שאמליקשוילי (עציר) - ויעוד חזותי

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 54985-02-20 מדינת ישראל נ' ישראל(עציר) ואח' 04 אוגוסט 2020

לפני כבוד השופטת שוש שטרית

מדינת ישראל

המאשימה

ע"י ב"כ עוה"ד גנית אטיאס

נגד

הנאשמים

1. מיכאל ישראל (עציר) - ויעוד חזותי
ע"י ב"כ עוה"ד כרמל בתו
2. מנוח שאמליקשוילי (עציר) - ויעוד חזותי
ע"י ב"כ עוה"ד נעם בונדר

גזר דין

הערת בית המשפט:

הדין מתנהל שלא בנוכחות הנאשמים, אלא באמצעות ויעוד חזותי מבית המעצר בהתאם לתקנות צו חירום (דיוני מעצרים) התש"ף - 2020.

איש שב"ס - יניב ישראלי:

אני מזהה את הנאשמים שנמצאים איתי עפ"י תעודת הזהות שלהם.

הערת בית המשפט:

בית המשפט מוודא כי הנאשמים שומעים את הדין ומבינים את דרך ההתנהלות ודרך הדין.

הסדר הטיעון

1. קודם לשיבת ההוכחות שהייתה קבועה ליום 15.07.2020, הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון מלא, בגדרו תוקן כתב האישום, הנאשמים חזרו מכפירתם, הודו בעובדות כתב האישום המתוקן והורשעו. **לנאשם 1** מיוחסים 11 אישומים שונים, והוא הורשע בעבירה של החזקת ציוד לזיוף כרטיסי חיוב; **10** עבירות של הונאה בכרטיס חיוב ו-13 עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, והצדדים עתרו במשותף להשית עליו מאסר בן 13 חודשים לריצוי בפועל (בניכוי ימי מעצרו) ומאסר על תנאי לקביעת ביהמ"ש. עוד הוסכם כי על הנאשם יוטל לשלם פיצוי וקנס. הפיצוי

עמוד 1

בשיעור של 32,554 ₪ (הסכום הכולל אותו משך הנאשם מחשבונות הבנק) כשהתשלום הראשון החל מיום 1.4.2021 והיתרה בשיעורים אותם יקבע בית המשפט. **המחלוקת העיקרית בין הצדדים היא ביחס לגובה הקנס שיושת על נאשם 1.**

נאשם 2 הורשע בעבירה של סיוע להחזקת ציוד לזיוף כרטיסי חיוב, והצדדים עתרו הצדדים במשותף להשית עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל (בניכוי ימי מעצרו) מאסר על תנאי לקביעת בית המשפט, קנס בסכום של 3,000 ₪ בשיעורים אותם יקבע בית המשפט כשהתשלום הראשון יחל ביום 2.9.2020.

עוד במסגרת הסדר הטיעון סוכם בין הצדדים כי למעט פריטים אישיים השייכים לנאשמים, הציוד הייעודי לביצוע העבירות שנתפס ברכבו של נאשם 1 - יחולט.

כתב האישום המתוקן

2. על פי החלק הכללי שבכתב האישום, בתאריכים הרלבנטיים או סמוך לפני כן, התקין נאשם 1 בתוך הפתח המיועד להכנסת כרטיסי החיוב בכספומטים, התקן אלקטרוני הקורא ומעתיק את המרכיבים של כרטיסי החיוב של הלקוחות מתוך הפס המגנטי, זאת בעת הכנסת כרטיסי החיוב לפתח הכנסת הכרטיס בכספומט (להלן: **ההתקן**).

בתוך ההתקן, התקין נאשם 1 מצלמה נסתרת אשר כוונה לאזור לוח המקשים של הכספומטים ושצילמה את הקוד הסודי של כרטיסי החיוב בזמן הקלדתו על ידי הלקוחות (להלן: **המצלמה**). בהמשך, לאחר שההתקן פורק מהכספומטים הועתקו כרטיסי החיוב שנקלטו בהתקן, על גבי כרטיסים מגנטיים ריקים. בהמשך, בעזרת הקוד הסודי משך נאשם 1 באמצעות הכרטיסים כסף ממכשירי כספומט בערים שונות ברחבי הארץ, זאת (להלן: **השיטה**).

על פי העובדות באישום הראשון, ביום 05.02.2020, סמוך לשעה 01:20 הגיעו הנאשמים למכשיר כספומט הצמוד לחנות ביג סטור באשדוד ובמעמד זה התקינו בצוותא חדא את ההתקן בפתח הכנסת כרטיס החיוב למכשיר הכספומט. בהמשך, בשעה שאינה ידועה למאשימה, שבו הנאשמים לכספומט ופירקו את ההתקן. במעמד זה, נמצא כי נאשם 1 מחזיק בתוך רכבו במכשירים המיועדים להדפסה ועריכת שינויים לכרטיסי חיוב ללא הסכמת המנפיק (מצלמות, מכשירים לקריאת פס מגנטי, מכשיר (שפתיים) לצריבת נתוני כרטיסי חיוב, כרטיסים מגנטיים שונים אשר הודבקו עליהם מדבקות וארבע ספרות, רשימת דפים הכוללת רישומים של שעות וקודים, סרט הדבקה, מחשב נייד ועוד). נאשם 2, כך על פי כתב האישום, סייע לנאשם 1 בהחזקת הציוד האמור.

על פי העובדות באישום השלישי, ביום 28.12.2019 בשעה שאינה ידועה למאשימה, במרכז קניות בילו ברחובות, קיבל הנאשם 1 במרמה ושלא כדין ובהתאם לשיטה, את נתוני כרטיס החיוב על שם הגב' נופר פרץ (להלן: **הלקוחה**). בהמשך, במקום שאינו ידוע למאשימה, עובר ליום 30.12.2019 צרב נאשם 1 את הנתונים של כרטיס החיוב על גבי כרטיס מגנטי של "**הלונה פארק**" ובתאריך 30.12.2019 במכשיר כספומט ברח' מנחם בגין באשדוד עשה הנאשם 1 שימוש במרכיביו של כרטיס החיוב ומשך באמצעותו 600 ₪ מחשבון הבנק של הלקוחה.

העובדות באישומים 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 14, בשינויים המחויבים (זמן, מקום וסכומי הכסף אותם משך נאשם 1 מחשבונות הבנק של הלקוחות השונים) מתארות אירוע דומה לזה שהובא בהרחבה באישום השלישי. בכל אחד מהאישומים הנ"ל, נאשם 1 קיבל במרמה ושלא כדין ובהתאם לשיטה, את נתוני כרטיס החיוב על שם לקוחות שונים כשבהמשך צרב את הנתונים שקיבל על גבי כרטיסים מגנטיים ריקים (בין היתר של "הלונה פארק") ובהמשך, במועדים שונים, במקומות שונים בארץ, עשה הנאשם 1 שימוש בכרטיסי החיוב המזויפים בכך שמשך באמצעותם כספים מחשבונות הבנק של הלקוחות שאת פרטיהם קיבל באמצעות ההתקן ובסך כולל של 32,554 ₪ ₪.

3. טיעוני הצדדים להסדר הטיעון וגובה הקנס

שני הצדדים עתרו לאמץ את הסדר הטיעון. ב"כ התביעה, עו"ד קטיה מזור עמדה בטיעוניה על השיקולים בבסיס הסדר הטיעון ובעיקר לעונשי המאסר המוסכמים. התובעת ציינה בקיומו מו"מ ממושך אשר בין היתר כלל דיונים מקדמיים שהתקיימו בפני סגן הנשיא, כב' השופט ברסלר-גונן, ובחינה חוזרת ונשנית של הקשיים הראייתיים אשר נמצא כי חלקם משמעותיים ביותר. בהקשר זה פרטה והרחיבה במסגרת טיעוניה באשר לחלקו של כל אחד מהנאשמים ולקשיים הראייתיים נגדו, ואשר הביאו בסופו של מו"מ בין הצדדים לתיקון המשמעותי בכתב האישום וההסכמות העונשיות לצדו תוך שהוסיפה כי במכלול השיקולים בהסכמתם לעונשי המאסר שיושגו על הנאשמים, הובא בחשבון עברם הפלילי.

בהתייחסה לנאשם 1 לו מיוחסים כל האישומים שבכתב האישום המתוקן, ציינה בעובדה כי בעברו הרשעה אחת מבית דין צבאי בגין העדר מהשירות, ולמעשה, כדבריה, ניתן לומר כי הוא נעדר עבר פלילי. **אשר לסכום הפיצוי שיוטל על הנאשם ואופן תשלומו**, ציינה בהסכמתה על פי ההסדר כי סכום הפיצוי ישולם בלא פחות מ 10 שיעורים שווים ורצופים החל מיום 01.04.2021. **אשר לשאלת סכום הקנס שיש להטיל על הנאשם** ונותרה פתוחה בין הצדדים, עתרה לקבוע מתחם שבין 35,000 ₪ עד 100,000 ₪ ובנימוקיה עמדה תחילה על התחכום והשיטה בהם פעל הנאשם, על ריבוי העבירות והעובדה כי אלה בוצעו במהלך תקופת זמן ממושכת ובמקומות שונים. אשר לגובה הקנס סברה כי בהינתן שמדובר במי שהוא נעדר עבר פלילי, סכום הקנס ראוי וייקבע בשליש התחתון של המתחם אך לא בתחתית המתחם. עוד בנימוקיה לגובה הקנס או ימי מאסר חלף הקנס, טענה בין היתר לחשיבות בענישה כספית בעבירות כלכליות והוסיפה כי במסגרת הסדר הטיעון הסכימה לתשלום הקנס והפיצוי לאחר שהנאשם ישלים תקופת מאסרו, בתשלומים, ולפיכך למספר ימי המאסר, חלף תשלום הקנס, ישנה חשיבות רבה כגורם מרתיע ומתמרץ לתשלום הקנס.

בהתייחסה לעונשו של נאשם 2 על פי הסדר הטיעון ציינה בעברו הפלילי הכולל בין היתר הרשעה בשרשרת עבירות מרמה. לצד זאת חזרה לציין בקשיים הראייתיים שהביאו לתיקון משמעותי של כתב האישום נגדו וכדי עבירה אחת של סיוע להחזקת ציוד לזיוף כרטיסי אשראי, ועל כן, ובהינתן הודאתו שחסכה זמן ציבור, העונש המוסכם על כל רכביו היו סביר והולם.

4. ב"כ נאשם 1, עו"ד כרמל בתו, מיקד עיקר טיעונו בגובה הקנס וחלוקתו כמו גם את הפיצוי לשיעורים, ובתוך כך עמדו על הפער בין כתב האישום המקורי לכתב האישום המתוקן, על קשיים ראייתיים שונים, אשר לשיטתם הווי מכשלה ממשית בדרך להוכחת אשמתם של הנאשמים. הוסיף, כי עונש המאסר אינו מקל ועוד כשמדובר במי שזו הסתבכותו הראשונה עם החוק, לקח אחריות על מעשיו, הודה וחסך זמן שיפוטי יקר. עוד טען לנסיבות אישיות לפיהן

הנאשם, בן 26, חי עם סבו, התחתן לאחרונה והוא עושה מאמצים לקבל אשרת כניסה לארץ עבור אשתו, מכאן כי הכבדה כספית תקשה על ניהול חייו ובמיוחד בהעדר כל תמיכה משפחתית.

אשר מתחם הקנס לו עתרה התובעת, טען כי זה מופרז, ומבחינתו הפנה למקרים בפסיקה אשר נטען כי נסיבותיהם דומות למקרה כאן, בהם נמצא כי לא נפסקו כלל עיצומים כלכליים, ולמקרים בהם נקבעו או סוכמו בין הצדדים, סכומי פיצוי וקנס נמוכים משמעותית ממה שהוסכם במקרה כאן ובוודאי ממתחם וסכום הקנס להם טענה התובעת. בסיכום טיעונו עתר לקבוע את סכום הקנס כך שניתן יהיה לשלמו בשני תשלומים ומיד לאחר תשלום מלא סכום הפיצוי. אשר לפיצוי עתר לחלק את הסכום המוסכם ל 20 תשלומים.

ב"כ נאשם 2, עו"ד נעם בונדר, טען כי ההסדר עם הנאשם 2 היא תוצאה בלעדית של הקשיים הראייתיים שהינם יותר משמעותיים מבחינת היקפם וגיוונם מכפי שהציגה התובעת. בהתייחסו לסכום הקנס המוסכם, בקש לחלקו ל 6 תשלומים החל מיום 01.10.2020. לדידו, הנאשם לא משועי הארץ ולא בא ממשפחה ברוכת אמצעים. מכאן ובהינתן כי אין זה משמעותי מבחינת המדינה או מבחינת כל מטרת ענישה כלשהי, שהקנס ישולם כפי המבוקש.

דין והכרעה

5. **מעשיו של נאשם 1 חמורים ביותר ועונש המאסר המוסכם בין הצדדים, מקל עמו מאוד.** זאת בהתחשב בעקרון המנחה בענישה, לפיו על העונש להתאים לחומרת המעשה ומידת פגיעתו בערכים המוגנים העומדים ביסוד העבירות בהן הודה ושעיקרם הגנה על זכות הקניין, רכוש הציבור, פרטיותו וניהול חיי מסחר תקינים.

העבירות אותן ביצע הנאשם מגלמות פגיעה בעוצמה ניכרת בערכים המוגנים, בהינתן התחכום הרב בביצוען, שיטת הביצוע, טיבם, היקפם, תדירותם, לרבות התכנון המוקדם, הביצוע בצוותא (אחד מהם) ורמת הענישה הנוהגת. הפגיעה בערכים באה לידי ביטוי לא רק בגרימת נזק כלכלי לחברות האשראי, אלא גם, ואולי בעיקר, בחתירה תחת ניהול חיי מסחר תקינים, ובכלל זה שמירה על אמון הציבור בשימוש בכרטיסי אשראי ובכספומטים, ועל כן, ראויה היא לכל גינוי, הוקעה ולעונשי מאסר מרתיעים.

6. עינתי במקרים אליהם הפנה ב"כ הנאשם, והגם כך, איני מוצאת ממש בטענה לפיה עונשו של הנאשם אינו מהקלים. הענישה הנוהגת בעבירות בהן הורשע הנאשם מעלה מנעד רחב של עונשים, תלוי נסיבות (מידת התחכום, שיטת ביצוע, היקף העבירות, משך תקופת ביצוע וכדומה). בפסיקה נמצא מקרים רבים בהם העונש שהוטל על מבצעי עבירות בהיקף, שיטת ביצוע ומידת התחכום בנסיבות הדומות לנסיבות למקרה כאן, הינו גבוה באופן משמעותי מעונשו המוסכם של נאשם 1.

כך למשל, ברע"פ 5658/15 אלכסנדר סמירנוב נ' מדינת ישראל, נדונה בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש על חומרת העונש שגזר בימ"ש השלום על המבקש ואושר ע"י בימ"ש המחוזי. עניינה של הפרשה **בשכפול שלושה כרטיסי אשראי ומשיכת סכום של 2500 ₪ מאחד הכרטיסים שזייף המבקש** אשר הורשע בעבירה של החזקת ציוד לזיוף כרטיסי חיוב, ניסיון לקבל דבר במרמה בנסיבות מחמירות, עבירה של הונאה בכרטיס חיוב בנסיבות מחמירות וניסיון

הונאה בכרטיס חיוב בנסיבות מחמירות (4 עבירות בסה"כ). מעובדות כתב האישום המתוקן עלה כי המבקש ביחד עם אחר התקינו על גבי מכשיר כספומט קורא כרטיסים מגנטיים ומצלמה באמצעותם העתיקו נתוניהם של 3 כרטיסי אשראי, שכפלו את כרטיסי האשראי ומסרו את הנתונים לאדם אחר שהשתמש בכרטיס אחד ומשך באמצעותו סכום של ₪2,220. מתחם העונש נקבע בין 6-24 חודשי מאסר לריצוי בפועל ועונשו של הנאשם, צעיר ונעדר עבר פלילי, שבעניינו הוגש תסקיר חיובי עם המלצה להליך טיפולי ועבודות שירות, **נגזר ל-10 חודשי מאסר בפועל, קנס בסך 10,000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורתם, ופיצוי בסך 1,500 ₪ לכל מתלונן (4,500 ש"ח הסך הכולל)**

בית המשפט המחוזי קבע כי עונשו של המבקש אינו חורג ממדיניות הענישה המקובלת לעבירות דומות בנסיבות דומות, ובהתייחסו לטענת המבקש לפיה עונשו חמור יתר על המידה לנוכח שהפגיעה הכלכלית במתלוננים אינה גבוהה, קבע בית המשפט "אין בכך כדי להפחית מחומרת העבירות שבוצעו" זאת בהינתן " **הנזק הפוטנציאלי שיכול היה להיגרם גבוה בהרבה**".

בדחותו את בקשת הערעור ציין בית המשפט העליון קבע: "העונש אשר הושת על המבקש, במקרה דנא, הינו מידתי וראוי, ומאזן כהלכה בין כלל השיקולים הצריכים לעניין. בנסיבות אלו, אין ממש בטענה כי עונשו של המבקש חרג ממדיניות הענישה המקובלת, ובוודאי שאין מדובר בסטייה קיצונית ממדיניות זו". ובהמשך הוסיף בית המשפט וציין: " מעבר לכך, העבירות אותן ביצע המבקש חמורות ביותר, וניכרת בהן מידת תחכום רבה, לצד זילות ברכוש הזולת, וחוסר מורא מהחוק. על רקע הדברים האלו, וחרף סיכויי השיקום הנתענים, דומה כי בדין קבעו הערכאות הקודמות כי אין מקום להמיר את מאסרו של המבקש לריצוי בדרך של עבודות שירות".

בת"פ 35341-08-18 **מדינת ישראל נ' נדאלקוב** (שלום י-ם) הנאשם הורשע ב-3 עבירות של קשירת קשר לפשע, 2 עבירות של החזקת ציוד לזיוף כרטיסי חיוב, 2 עבירות של גניבת כרטיס חיוב ו-2 עבירות של הונאה בנסיבות מחמירות. יחד עם אחר העלו פרטיהם של כרטיסי חיוב על גבי כרטיסים מגנטיים ריקים, אשר הועתקו באמצעות מתקן להעתקת פרטי כרטיסי חיוב שהציב שותפו של הנאשם בשני מכשירי כספומטים שונים. הנאשם ביצע משיכת כספים בסכום כולל של 11,300 ₪ וניסה למשוך סך של 36,000 ₪, ונמצא מחזיק בפרטים של 16 כרטיסי חיוב שונים, מחשב נייד, קורא כרטיסים מגנטיים, לוחות אלקטרוניים וכסף מזומן. בית משפט קמא, נתן דעתו לכך שהנאשם, תייר, נכנס לישראל וביצע את העבירות 3 ימים לאחר כניסתו, ולאחר ששותפו הציב את מתקן ההעתקה על גבי מכשירי הכספומט וחלקו של הנאשם התמצה בביצוע המשיכות כמו גם ניסיונות המשיכה. **עונשו נגזר ל-20 חודשי מאסר בפועל, קנס בסך 10,000 ₪ ופיצוי בסך של 11,300 ₪.**

בת"פ 50094-08-18 **מדינת ישראל נ' כהן** (שלום אשקלון) הנאשם הורשע בריבוי עבירות של שימוש במסמך מזויף בצוותא, ריבוי עבירות של התחזות לאדם אחר ו-250 עבירות של הונאה בכרטיסי חיוב בנסיבות מחמירות בצוותא. הנאשם השיג ביחד עם אחר, בדרך שאינה ידועה, 91 כרטיסי חיוב של 91 לקוחות שונים, ועל מנת להשתמש בהם עשו שימוש באמצעות תעודת זהות מזויפת, וכך רכש בחנויות שונות באמצעות הכרטיסים המזויפים מוצרים שונים אותם העביר לאחר. הנאשם השתמש ב-60 כרטיסי חיוב מזויפים ב-250 הזדמנויות שונות ובשווי של 100,000 ₪. **מתחם העונש ההולם נקבע בין 12-48 חודשים מאסר. עונשו של הנאשם נעדר עבר פלילי נגזר ל 32 חודשים לריצוי בפועל. מתחם הולם לקנס נקבע בין 20,000 עד 80,000 ₪ ועל הנאשם הושת קנס בסך 30,000 ₪.** ערעור

הנאשם (עפ"ג 16560-09-19) בין היתר על העונש נדחה תוך שבית המשפט המחוזי אישר את מתחם העונש והעונש שהושת על הנאשם.

בעפ"ג 11196-02-15 **פרננדז נ' מדינת ישראל** (מחוזי-ים) דחה בית המשפט את הערעור תוך שקבע כי הרף העליון של המתחם שנקבע על ידי בית משפט קמא **נמוך מהראוי** וכי עונשו של הנאשם בנסיבותיו האישיות "**הינו עונש קל, ואולי אפילו קל מידי**". במקרה זה, שנסיבותיו חמורות לא בהרבה מהמקרה כאן, נדחה ערעור של מי שהורשע ב-31 עבירות של קשירת קשר וזיוף ו-30 עבירות של גניבה והונאה בנסיבות מחמירות. המערער **סייע** לאחרים בהצבת מכשירי העתקה ואיתור מידע דיגיטלי **בשני מכשירי כספומט**. לאחר שנקלטו במכשירים פרטיהם של כרטיסי חיוב, המערער ביחד עם שותפיו העתיקו את הנתונים אותם צרבו אל כרטיסי חיוב מזויפים באמצעותם ביצעו משיכות כספים בסך כולל של **₪ 59,700** וניסו למשוך כספים בסכום דומה. בית משפט קמא **קבע את מתחם העונש ההולם בין 18-48 חודשי מאסר בפועל ואת עונשו של הנאשם, תייר צעיר ונעדר עבר פלילי, גזר ל 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל, קנס בסך 20,000 ₪ ופיצוי למתלוננים בסך של 59,700 ₪**.

בת"פ 27308-08-15 **מדינת ישראל נ' בילנד** (שלום כפר סבא) הנאשם הורשע בעבירה של החזקת ציוד לזיוף כרטיסי אשראי בצוותא, 12 עבירות של זיוף והונאה בנסיבות מחמירות בצוותא ו-15 עבירות של זיוף והונאה בנסיבות מחמירות. **הנאשם קיבל מאחר מאגר נתונים** שהכיל מאות מספרי כרטיסי אשראי של תושבי חוץ ונתוני פס מגנטי שלהם, ויחד עם האחר רכש מכשיר שבאמצעותו צרבו על כרטיסים בעלי פס מגנטי את הנתונים שבמאגר וייצרו כרטיסי אשראי מזויפים שבאמצעותם רכשו מוצרים שונים **בשווי של 13,300 ₪**. בית המשפט קבע את **מתחם העונש בין 10 חודשי מאסר בפועל ל-36 חודשי מאסר ומתחם הקנס שנגזר בין היתר מהיקף השימוש בכרטיסי האשראי וממצבו הכלכלי של הנאשם נקבע בין 3,000 ₪ עד 15,000 ₪**. עונשו של הנאשם, צעיר ונעדר עבר פלילי נגזר ל 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל, קנס בסך 3,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. (בערעור, בית המשפט המחוזי נתן משקל נוסף לשיתוף הפעולה החריג של הנאשם עם המשטרה ועל כן הפחית את עונש המאסר ל 20 חודשים).

7. לצד הדברים האמורים, בבוא בית המשפט לבחון את סבירותו של הסדר הטיעון, עליו להביא בחשבון במכלול השיקולים גם את הנתונים עליהם עמדו הצדדים בטיעוניהם וביניהם: קשיים ראייתיים משמעותיים; נתונים ראייתיים שונים; העדר עבר פלילי; חרטה, הודאה וקבלת אחריות.

בנוסף, יש לתת משקל לפרק הזמן שהיה נדרש לביורר מלוא העובדות בתיק זה, ולפרק הזמן שהיה נדרש עד לקו הסיום בהינתן שקודם להסדר הטיעון אחז כתב אישום ב 24 אישומים שונים. על פי רוב, הסדרי טיעון מובילים לסיום מלא וסופי של ההליכים בערכאה הדיונית, ובמקרה לפני, לא יכול להיות חולק בדבר החיסכון הציבורי המשמעותי מזמנה של התביעה, גורמי החקירה השונים שעדותם הייתה נדרשת, זמנם של עובדי בית המשפט, שב"ס וגורמים נוספים הנוגעים בתיק, ובמידה כזו או אחרת זמנה של ערכאת הערעור. בנוסף, ניתן לשקול את נתוניהם האישיים של הנאשמים אם כי בהקשר זה אומר כי מעבר לאמירות כלליות, לא הוגשה אסמכתא בקשר עם מצבם הכלכלי והאישי.

שקלול הנתונים כמפורט אמנם עדיין מותיר את עונשו של הנאשם בצד המקל עמו, עם זאת, לא ניתן לומר כי ההסדר לא עומד במתחם הסבירות ועל כן יש לאמצו.

8. בשאלת גובה הקנס ואופן תשלומו כמו גם תשלום הפיצוי המוסכם, מקובלת עלי עמדת התביעה לפיה הטלת רכיב עונשי כלכלי משמעותי בסוג העבירות בהן הורשע הנאשם צריך ותיתן ביטוי נכבד לשיקולי ההרתעה. נאשם 1 ביצע רצף של עבירות שתכליתן השגת כסף קל ומהיר תוך פגיעה משמעותית בקניינם של אחרים. הן המניע והן הנזק הישיר הוא כלכלי מובהק ומכאן החשיבות הרבה בקביעת גובה הקנס.

על הצורך בהכבדה בענישה כלכלית בגזרת עבירות הרכוש, ראו מאמרן של שרון אהרון ג דנברג ויעל וילצ'יק-אביעד: "עבריינות רכוש- מודל ענישה כלכלי", עיוני משפט לב, 699, 714). כן ראו בדברי בית המשפט העליון בע"פ 6771/12 עומר קאסם נ' מדינת ישראל (מיום 03.12.2013), פסקה 8:

"ככלל, כאשר עסקינן בעבירות אשר הרווח המופק מביצוען הינו כלכלי בעיקרו, יש לדאוג לכך שהעבירה לא תהא משתלמת בהיבט זה, כפי שעמדה על כך באת כוח המשיבה. אי- לכך ישנה חשיבות לא מבוטלת בהטלת קנס לשיעור ממשי אשר ירתיע עבריינים מלשוב ולסטות מדרך הישר... נדגיש כי לא ניתן להתערב בגובהם של הקנסות אך מהסיבה כי הם אינם הולמים את גובה הרווח אשר הפיק המערער מביצוע העבירה".

9. לצד הדברים האמורים, יש לומר, כי מתחם הקנס לו טענה התובעת, נכון למקרים חמורים יותר ממקרה דנא (ראו למשל ת"פ 48925-12-11 (שלום ת"א) מדינת ישראל נ' חיים אביטן; ת"פ 50094-08-18 (שלום אשקלון) מדינת ישראל נ' כהן; ת"פ 63694-03-17 (מרכז) מדינת ישראל נ' אחמד אבו נאגי').

לאחר שנתתי דעתי לשיעורי הקנס המוטלים בנסיבות הדומות פחות או יותר לענייננו (למשל במקרים בהם פורט לעיל) ונתתי דעתי לדברי נאשם 1 וב"כ בנוגע למצבו הכלכלי של הנאשם לרבות נתונו האישיים, הנני לקבוע את מתחם הקנס בין **10,000 ₪ ל 25,000 ₪**.

10. מכלל המקובץ, ולאחר שהבאתי בחשבון את הסכמת התביעה לתשלום נאשם 1 את סכום הפיצוי וסכום הקנס שייקבע, רק לאחר סיום ריצוי המאסר ובאופן שלא יפחת מ 10 תשלומים, כמו גם לעובדה כי סכום הפיצוי שישלם נאשם 1 הוא סך הכספים אותם משך במרמה מחשבונות הבנק של הלקוחות השונים, ולאחר שנתתי דעתי למדיניות הענישה השואפת בהקשר זה להשבת הכספים לנפגעי העבירה (ראו למשל במקרים המפורטים לעיל) הרני לקבל את הסדר הטיעון ולגזור על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1 -

- א. 13 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי ימי מעצרו על פי רישומי שב"ס.
- ב. 10 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, עבירת מרמה או עבירת רכוש מסוג פשע.

ג. פיצוי בסך 32,554 ₪ ב - ב 15 שיעורים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.4.2021.

ד. קנס בסך 12,000 ₪ או 90 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 12 שיעורים חודשיים שווים ורצופים שהראשון שבהם ביום 1.7.2022. אם לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מידי.

נאשם 2 -

א. 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי ימי מעצרו על פי רישומי שב"ס.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור במשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, עבירת מרמה או עבירת רכוש.

ג. קנס בסך 3,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 2 שיעורים כשהראשון בהם ביום 2.9.20 והשני ביום 2.10.20.

מוצגים - פריטים אישיים השייכים לנאשמים יוחזרו להם. הצידוד הייעודי לביצוע העבירות שנתפס ברכבו של נאשם 1 - יחולט.

זכות ערעור כחוק.

ניתן והודע היום י"ד אב תש"פ, 04/08/2020 במעמד הנוכחים.

שוש שטרית, שופטת בכירה

הוקלדעלידיגלמלול